

Novoletne resolucije za žene in dekleta.

Slovenske žene in mladenke v Zedinjenih državah Severne Amerike so si ustanovile svojo Slovensko žensko zvezo. Ta organizacija je obsežna ter ima svoje podružnice po vseh večjih mestih v tistih državah, kjer je naseljeno večje število Slovencev, odnosno Slovenk. — Podružnice pošiljajo redna poročila o srednjemu odboru in tudi časnikom o svojem delovanju. »Amerikanski Slovenec«, prvi slovenski list v Ameriki, objavlja ta zanimiva poročila.

Za novo leto je ta list objavil tako-zvane »noioletne resolucije« za žene in dekleta. Te resolucije je v blagohotno uvaževanje predložila ameriška Slovenka Marie Prislant, članica osrednjega odbora Slovenske ženske zveze. Ob pričetku leta, tako pravi Marie Prislant, se navadno stori veliko resolucij, na katere se pa sčasoma pozabi. Dobro bi bilo, da bi članice Slovenske ženske zveze napravile nekaj obljub, katere bi skušale skozi celo leto izpolnjevati. Te obljube bi naj bile:

1. Z vsemi močmi, vse in povsod, hočemo delovati za napredek in procvit naše organizacije.

2. Napram vsem bližnjim, zlasti pa proti svojim sestram, hočemo biti prijazne in dobrosrčne.

3. Dale bomo slovo nestrpnosti in gojile sestersko ljubezen.

4. Ne bomo vedno gledale napake drugih, ampak se včasih ozrle še na svoje lastne in jih skušale odpraviti.

5. Nikdar se ne bomo onečastile s krogom ali prepri. Prepirljive ženske nihče ne mara, me pa hočemo biti priljubljene.

6. S kritiko ne bomo prenašale. Poprej bomo presodile samo sebe in če smo prepričane, da bi me lahko boljše naredile, šele potem bomo kaj kritizirale, in še to zmerno.

7. Prizadevale si bomo storiti samo dobro.

8. Povsod se bomo zavzemale za slovensko narodnost in za katoliško prepričanje.

9. Ker ne moremo iti nazaj in sejati znova, bomo pač žele, kar sejemo zdaj. Zato moramo sejati samo dobro seme, da bomo žele dober sad. Najlepši sad pa obrodi seme dobrosrčnosti, zavednosti in vzajemnosti. Te tri čednosti rodijo kremenit značaj, brez katerega ne sme biti nobena članica Slov. ženske zveze.

10. Eno leto je kmalu pri kraju. Kot solnce v morje zatone. Kakor pa solnčni žarki še po zatonu razsvetlujejo ozračje, tako nas tudi spomin na preteklost spremlja še zanaprej po končanem letu. Blagor onim, katerim je spomin nazaj sladek in ki s ponosom zrejo na pot svojega življenja. Članice Zveze si bomo prizadevale, uravnati življensko pot tako, da nam bo prinašala samo le dobre in sladke spomine. —

DOPISI

Kotlja. V ponedeljek, dne 28. januarja, smo pokopali tukaj mizarskega mojstra Franca Filčiča, ki je dosegel visoko starost 85 let. Mnogo je delal za cerkve v slovenjgraškem okraju in po Spodnjem Koroškem: omare za orgle, obhajilne mize, spovednice in zlasti cerkvene stole, v katerih je bil poseben mojster. Zadnje njegovo veliko delo so novi, hrastovi cerkveni stoli pri Sv. Roku na Selah. Bil je mož, ki je višje cenil čast svojega imena in svoje obrti, nego denar. Če so kje zahtevali, naj naredi tako in tako, pa je videl, da delo ne bi bilo lepo in dobro, je odločno odklonil: »Če hočete imeti tako, naj dela kdo drugi. Jaz tega ne morem, da bi ljudje potem govorili: »Filč je naredil tako zanič stvar!« Pač vzoren obrtnik! Zato tudi ob vseh mnogih naročilih ni obogatel. N. v m. p.!

Staritrg pri Slovenjgradu. Minuli petek, 25. januarja, smo k zadnjemu počitku spremljali vrlega moža Mihaela Ferk, očeta ekspozita v Cezanjevcih g. Mihaela Ferk in učitelja pri Sv. Juriju ob Pesnici g. Ivana Ferk. Nad 40 let je bil pokojni kovač v sedaj Köllnerjevi tovarni za kose, visoko spoštovan od predstojnikov, priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Vkljub ostremu sneženemu meteu in visoko zapadlemu snegu ga je na zadnji poti spremljala velika množica žalujočih. Pevski zbor delavcev Köllnerjeve tovarne se je ob grobu od pokojnega poslovil z lepo žalostinko. Vrlemu možu svetila večna luč!

Brezule pri Račjem. Tukaj je po kratki bolezni za vedno zatisnil svoje trudne oči posestnik, bivši večletni župan in načelnik krajnega šolskega sveta Blaž Lešnik. Bil je dobra, blaga duša, vedno pripravljen pomagati vsakomur, ki ga je prosil za pomoč. Nikomur ni bil sovražen in sovražnika ni imel. Kot župan je vedno skrbel za dobrobit občine in kot načelnik krajnega šolskega sveta je točno poskrbel za nujne poprave na šolskem poslopju. Pokopan je bil v nedeljo, dne 27. januarja, na farnem pokopališču v Slivnici poleg svoje že pred leti preminule žene, prave družice v dohodljivem svojemu možu. Velika množica ljudstva je blagopokojnika spremila k večnemu počitku, čeravno je bila pot vsled visokega snega skrajno slaba. Sijajen pogreb je pokazal, kako zelo priljubljen je bil rajni Blaž. Tudi gasilci so svojemu pokojnemu tovarišu delali častno stražo. Član gasilnega društva g. Kristovič se je ob odprtem grobu z ganljivimi besedami poslovil od rajnega. Po očetu žaluje šest hčerk (med temi je ena redovnica) in eden sin. Bodi mu zemljica lahka in Bog mu bodi plačnik za vsa njegova dobra dela!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Veliko je izgubila ugledna hiša Gašparičeva, ko je smrt zatisnila oči domači gospodinjji, hišni materi Ani. Kako je bila priljubljena v domači fari, je kazalo veliko število pogrebcev, ki so se kljub mrzlemu vremenu zbrali, da ranjki posodijo zadnjo pot. Pa tudi v duhovniških krogih je bila visoko spoštovana; zato jo je spremlilo do groba devet duhovnikov. Pred odhodom od doma je potolažil domače č. g. Hrastelj iz Maribora ter blagoroval blagopokojno, ki je dosegla največjo čast, ki je krščanska mati sploh more doseči: vzgojila je sina-duhovnika. Ob grobu se je v njenem imenu poslovil od navzočih preč. g. dekan od Velike Nedelje Franc Horvat ter domači vlč. g. župnik. Prihiti so tudi pevci iz Maribora, ki so rajni v slovo zapeli doma, v cerkvi in na pokopališču. Sorodniki preminule, zlasti domača rodbina, naj vas potolaži Vsemogočni. Bog daj še mnogo mater, ki bi vzgojile sinove-duhovnike!

Novavas. Podpisani se zahvaljujem vsem vaščanom občine Novavas—Rogoznica in sosednim občinam, ker so mi pomagale do lastne strehe. — Josip Rožmarin.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Ta grdi in debeli

snež, katerega smo se že vsi naveličali, ni prestrašil treh ženinov, ki so si prišli po naše nove veste iz urbane fars. Kar treh se bomo letošnji pust iznebili, katerim želimo obilo sreče na pot! Naj bi se spomnili na veselih gostijah tudi našega ubogega bralnega društva, ki je tako usmiljenja in podpore potreben! — Pust se bliža, ta grdi praznik vseh norcev in povzročitelj mnogega zla. Potrebno se mi zdi opozoriti vse domače in sosednje župane, da kolikor le največ možno preprečijo vse take nedovoljene »bale« in z njimi tudi vse posledice, ki so s tem v zvezi. Mladina naj bo vesela, po naj bo pošteno vesela in srečna bo njena bodočnost!

Sv. Andraž v Slov. gor. Kdo ni poznal Blišovoga Janža, kakor smo ga navadno klicali? Več let je gospodaril sam na svojem posestvu blizu cerkve, šele pred nekaj leti, že v precejšnji starosti, se je poročil. Ves čas je bil zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja« in še v boleznih je naročeval svoji ženi, naj ohrani ta časopis v hiši. Zdaj pa je umrl Blišov Janža, zlomila ga je hripa. Dolga vrsta pogrebcev pa je pričala o njegovi priljubljenosti. Počivaj v miru, dobra duša! — V enem tednu je hripa zahtevala štiri smrtne žrtve in sicer samo le moške. Med njimi tudi sivolasega posestnika iz Gibine Jakoba Kek. Bil je eden izmed tistih starih mož-korenin, katere bi lahko imenovali stebre Cerkev in države. Dober gospodar, skrben hišni oče, vrl kristjan (ne le po imenu, tudi po življenju) to so poglavitnejše poteze iz življenja pokojnega. Stari rod izginja, mlajši niso več taki, in zato sega tembolj v srce smrti takih mož. Kot zvestemu naročniku »Slovenskega Gospodarja« bodi mu v tem listu ta beseda v skromen spomenik! Blagi mož, bodi ti plačilo pri Onemu nad zvezdami, katerega zvesti služabnik si vedno bil! — Pa tudi veselja ne manjka. Vesela svatovska godba je odmevala po vaseh in vsem, ki nismo smeli zraven, v srcih vzbujala pritaženo nevoščljivost. Same vrle hiše, kjer je »Slovenski Gospodar« tedenski gost, so te dni obhajale ženitovanje: tako Družovičeva v Drbetincih, Fekonjeva in Rožkarjeva v Slapšini, Dolinarjeva v Vitomarcih itd. Vsi novoporočenci bodite srečni in ostanite zvesti »Slov. Gospodarju«!

Formin. Tukaj se je poročil dne 28. januarja vrli mladenič, bivši redni član orlovskega odseka pri Sv. Marjeti, Janez Fisinger, s pridno in marljivo Marijino družbenico in članico Dekliške zveze, Ljiljko Trunk, iz dobre krščanske družine Trunkove v Forminu. Mlademu paru želimo ob tej priliki obilo sreče v novem stanu do srebrne, potem pa do zlate poroke!

Stojanci pri Sv. Marku nižje Ptuja. Dne 16. januarja je umrl posestnik in bivši župan Franc Rožmarin v najlepši moški dobi, stare 44 let. Rajni je bil vzor pravega krščanskega moža in očeta in naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Zapušča ženo in sedem nepreskrbljenih otrok. Naj v miru počiva!

Očeslavci, župnija Kapela pri Radencih. Ker sva podpisana na dan 16. 11. 1928 postala nesrečna, da nama je zlobna roka masčevalca zanetila ogenj, da nama je pogorel del hišnega poslopja in hlevi, kakor tudi vsa krma na pogorelem poslopju, se tem potem zahvaljujemo domači požarni brambi in očeslavski, vsem, kateri so pomagali reševati živino in pomagali gasilcem, da se je požar omejil in naju obvaroval, da nama niso zgorela vsa poslopja. — Peter in Ivana Sernec.

Sv. Marjeta nižje Ptuja. Občinski odbor Sv. Marjeta nižje Ptuja je v svoji seji dne 16. jan. 1929 sprejel kot častnega člana tukašnjega vlč. gospoda župnika, dekana in duhovnega svetovalca v zahvalo za njegov trud in požrtvovalnost pri župnijski cerkvi Sv. Marjete n. Ptuja ob desetletnici njegovega župnikovanja. Čestitamo!

Središče ob Dravi. Nismo mogli verjeti, da je res, tako nenadoma je nehale utripati blago srce gospoda Rudolfa Lukačiča. V nedeljo, dne 3. t. m., ob pol šestih zvečer, je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil več kot požrtvovalen cerkveni ključar, občinski odbornik, vedno de-

Pogreša se od 23. januarja naprej čez 30 let staro dekle, duševno bolana, temno oblečena, z imenom Terezija. — Kdor kaj ve, naj javi Alojzu Neuwirt, posestniku, Ložane, Sv. Marjeta ob Pesnici.